חֲתִירָה
تجديف

חן כהן, שי זילברמן
حِن كوهين، شاي زيلبيرمان

24 ביולי 2017
א:
"היופי נתקע כמו סכין בלב"
זלדה

15 באוקטובר 2017
ש:
"לַדְּרָכִים אֵין עֵינַיִם לִרְאוֹת
מֶה עָמְקוּ חֲלוֹמוֹת הוֹלְכֵיהֶן"
אברהם חלפי
א:
"גּוּפִי הָיָה חָכָם מִמֶּנִּי
כֹּחַ הַסֵּבֶל שֶׁלּוֹ הָיָה פָּחוֹת מִשֶּׁלִּי
הוּא אָמַר דַּי
כְּשֶׁאֲנִי אָמַרְתִּי עוֹד
גּוּפִי
גּוּפִי הִפְסִיק
כְּשֶׁאֲנִי עוֹד הִמְשַׁכְתִּי
גּוּפִי לֹא יָכֹל
כָּשַׁל
וַאֲנִי קַמְתִּי וְנֶאֱלַצְתִּי לָלֶכֶת
וְגוּפִי אַחֲרַי".
יונה וולך

12 בנובמבר 2017
ש:
הקולאז' חורץ לשון למציאות בזמן
שהוא מתחזה למציאות עצמה.
נזכרתי בעוד אינסידנט מהגלגול הבלגי
שלי בהקשר של הטקסט ששלחת.
א:
תראה את האינסידנט הבלגי. אני זוכרת
את הריח של היער בבריסל. זה מעורבב
אצלי באהבה ושנאה.

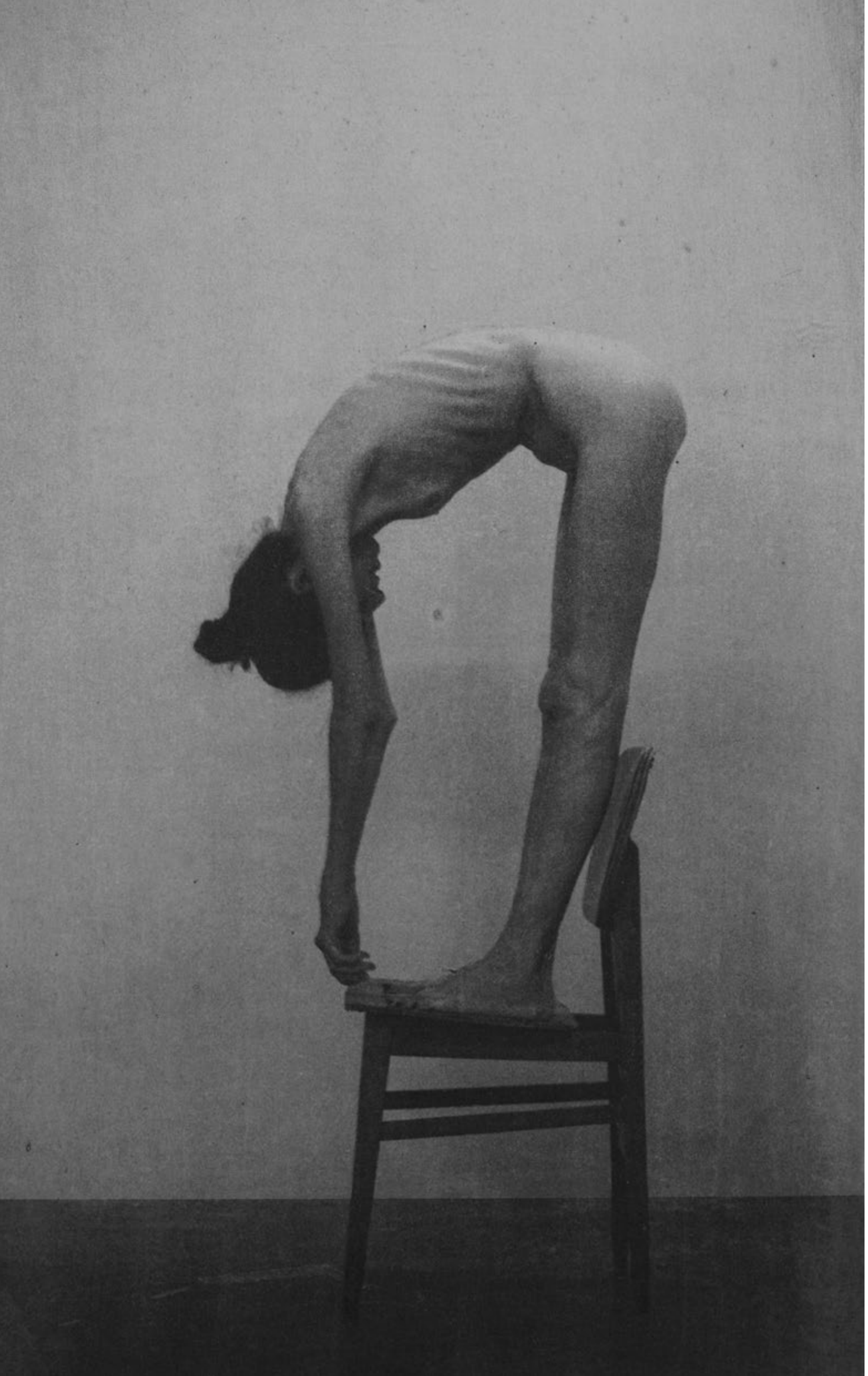

24 تموز 2017
أ:
"يعلق الجمال مثل السكين في القلب"
زيلدا

15 تشرين الأول 2017
ش:
"ليس للطرق عيون لترى أعماق أحلام
السائرين عليها"
أفراهام حلفي
أ:
"كان جسدي أذكى مني
كانت قدرته على التحمل أقل من تحملي
قال كفى
عندما قلت أكثر
أبله
توقف جسدي
عندما كنت لا أزال أسحب
لم يستطع جسدي
فشل
وقمت واضطررت للذهاب
وجسدي من بعدي".
يونا وولخ

12 تشرين الثاني 2017
ش:
الكولاج هو لسان في الخد في الواقع بينما
يتنكر في شكل حقيقة. تذكرت حادثة أخرى من
تناسخي البلجيكي في سياق النص الذي أرسلته.
أ:
انظر إلى الحادث البلجيكي. أتذكر رائحة الغابة
في بروكسل. يمتزج معي بالحب والكراهية.

18 בדצמבר 2017
א:
״נפשי היא קשת שהים בתחתיה״
פרננדו פסואה

17 בדצמבר 2017
ש:
״כדי להקל מעלי, אני מפתה את דמי
בעיכול ובמשגל,
שיתפזר במעיים ובאבר
ולא יעשה לי מחשבות ראש כואב״
יהודה עמיחי

22 בדצמבר 2017
ח:
יש מילה יפה מהפתיחה של שבוע שעבר:
פרפטום-מובילה
מכונת תנועה נצחית
אני חייבת לספר לך שטקסטים צובעים לי את
השבוע כאילו כל הזמן אני בהזדהות חמורה איתם

11 באפריל 2018
א:
אלת שיכוך הכאבים
ח:
היום אנסה למצוא איך להגיע לארכיאולוג של
בית הקברות

14 במרס 2018
ש:
אחליט כבר מחר
La nuit porte conseil
הלילה נושא עצה

18 كانون الأول 2017
أ:
"روحي هي قوس قزح والبحر يمر تحتها"
فرناندو بسوا

17 كانون الأول 2017
ش:
"لتسهيل الأمر علي ، أغوي دمي
في الهضم والجماع،
أن يتشتت في الأمعاء والجهاز
ولن تجعل صداع الرأس يؤلمني".
يهودا عميحاي

22 كانون الأول 2017
ح:
هناك كلمة لطيفة من افتتاح الأسبوع الماضي
بربتوم ليد, آلة الحركة الأبدية
يجب أن أخبرك أن النصوص تلون أسبوعي
كما لو أنني أتعاطف معهم طوال الوقت

11 نيسان 2018
أ:
آلهة تخفيف الآلام
ح:
سأحاول اليوم أن أجد كيفية الوصول إلى عالِم
آثار المقبرة

14 آذار 2018
ش:
سوف أقرر غدًا
La nuit porte conseil
الصباح رباح

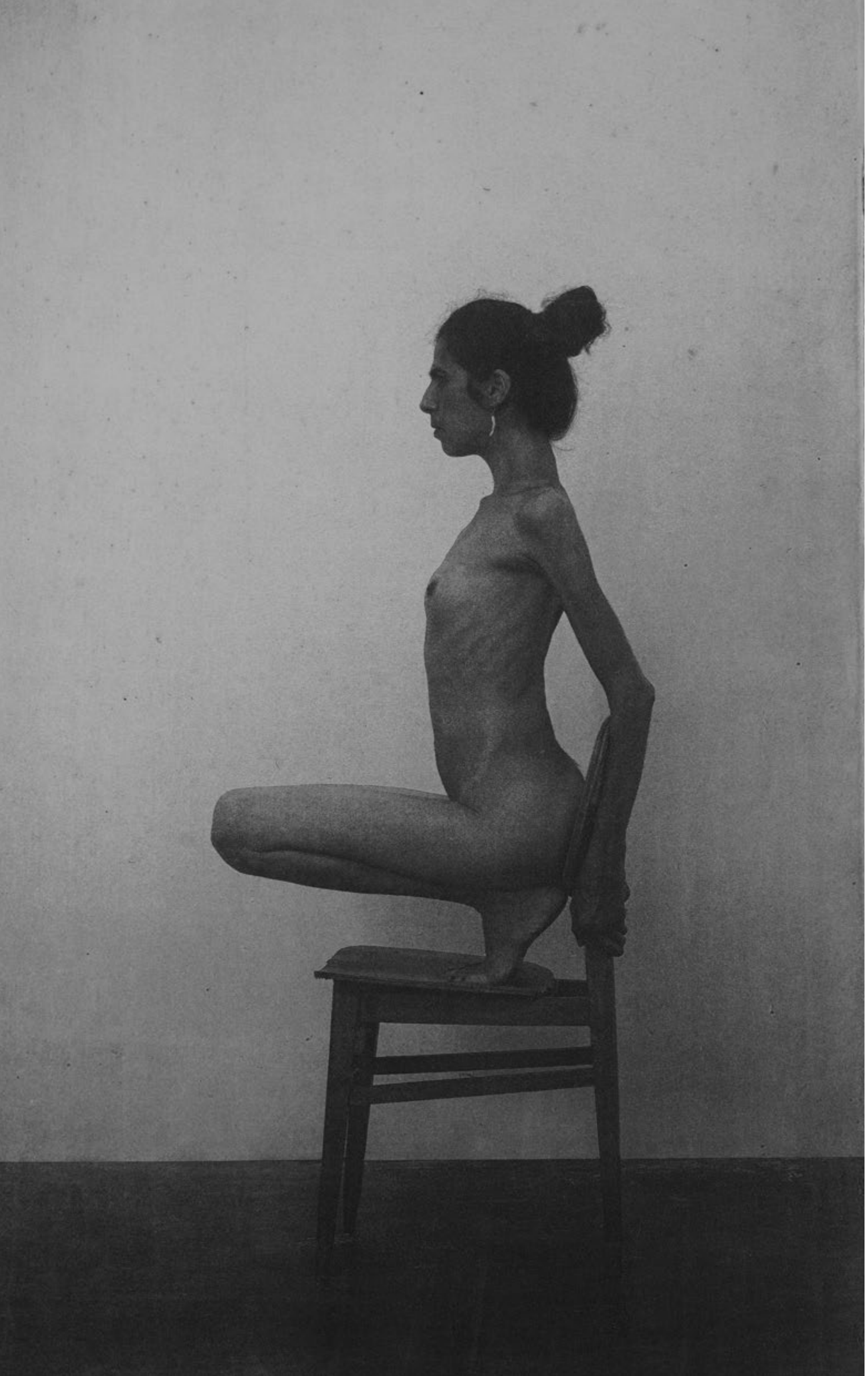

19 במרס 2018
ש:
״הים כמו בוסתן
לא מניב בסתו; הוא נסוג
כמו דף, מתהפך אחוז אצבעות.
אנו קוראים בו שהִייה, לא גאות״
ביל הרברט

26 במרס 2018
א:
ביקרת את רחל?
ש:
מעדיף את גולדברג
א:
גולדברג בירושלים, לא?
ש:
אבל יפה בטבחה
הייתה שמש חזקה ממש
אספנו קנים, אולי נעשה גיאומטרי מופשט
על כדים מפורצלן

13 בספטמבר 2020
א:
חשבתי עלייך הרבה. וזה בלי להתייחס לצד השני
של העניין – זה מתוכנן בטקסט הבא - על
אי-התאבדות – על ההחלטה לקום כל בוקר ולבחור
בכל בוקר מחדש בחיים ולא במוות.
ח:
המנטרה שלי השנה הייתה ״להתאבד לחיים״,
כי היו רגעים שפחדתי לזוז.

19 آذار 2018
ش:
"البحر مثل البستان
لا يعطي ثماره في الخريف. يتراجع
مثل الصفحة، تقلب نسبة من الأصابع.
نحن نسميها إقامة، وليس مدًا".
بيل هربرت

26 آذار 2018
أ:
هل زرت راحيل؟
ش:
أفضل جولدبرج
أ:
جولدبرج في القدس، أليس كذلك؟
ش:
لكنها جميلة في المطبخ
كانت هناك شمس قوية حقًا
جمعنا القصب، وربما صنعنا هندسية مجردة
على جرار الخزف

13 أيلول 2020
أ:
لقد فكرت فيك كثيرًا وهذا دون التطرق إلى الجانب
الآخر من القضية-إنه مخطط في النص التالي
-حول عدم الانتحار-حول قرار الاستيقاظ كل صباح
واختيار كل صباح من جديد في الحياة وليس
في الموت.
ح:
كان شعاري هذا العام هو "الانتحار مدى الحياة"،
لأنه مرت لحظات كنت أخشى فيها التحرك.

14 בספטמבר 2020
ש:
זו פיסה שהגיעה מהים ומזכירה לי את מה שכתבת
על אבא שלך
ועל זה שהגעגוע או האבל לא נעלמים, הזמן רק
משייף אותם, מעגל אותם.
פיסה עם אופק שבור

18 בספטמבר 2020
ש:
“Here lies one whose Name was writ
in Water”, John Keats (על המצבה שלו)

11 באוקטובר 2020
ש:
מכירות את המשחק של הסוריאליסטים
"גופה נהדרת" **Exquisite corpse**?

20 בנובמבר 2020
ש:
"כאב גופני אינו נמשך ברציפות זמן רב; אם הכאב
חזק מנשא אין הוא נמשך אלא זמן קצר ביותר; הכאב
הקל ביותר – זה שכפסע בינו ובין ההנאה – גם הוא
אינו נמשך ימים רבים. מנגד, במחלות כרוניות תיתכן
אף הנאה גדולה מכאב."
אפיקורוס

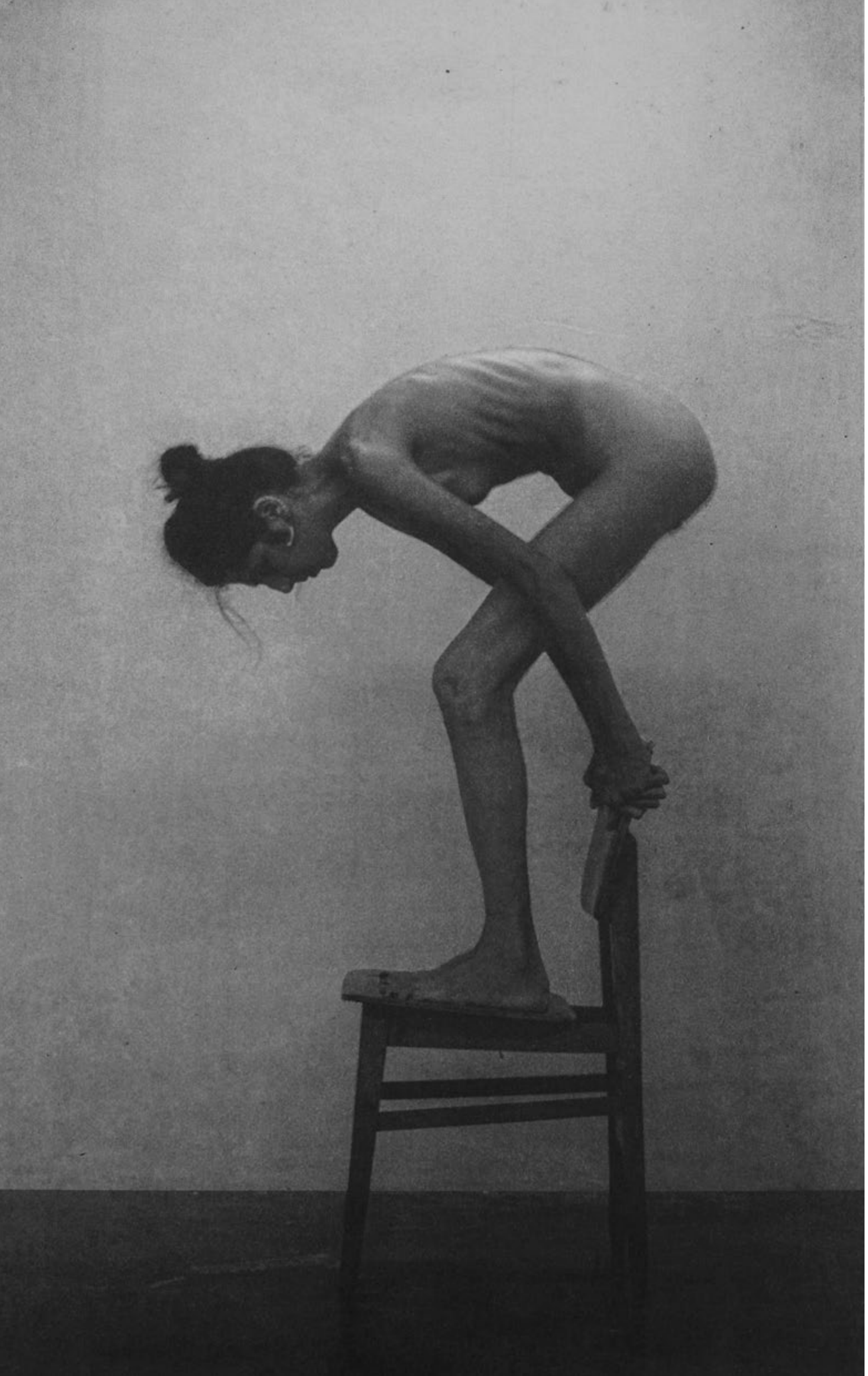

14 أيلول 2020
ش:
هذه قطعة أتت من البحر وتذكرني بما كتبته عن والدك
والحقيقة أن الشوق أو الحداد لا يختفيان، فالوقت فقط يصقلهما، ويحيط بهما.
قطعة ذات أفق مكسور

18 أيلول 2020
ش:
"Here lies one whose Name was writ in Water", John Keats (على شاهد قبره)

11 تشرين الأول 2020
ش:
هل تعرفن لعبة السرياليين "جثة رائعة"؟
Exquisite corpse

20 تشرين الثاني 2020
ش:
"لا يستمر الألم الجسدي لفترة طويلة؛ إذا كان الألم شديدًا، فلن يستمر إلا لفترة قصيرة جدًا؛ كما أن أدنى ألم - وهو الألم الذي يدوس بينه وبين اللذة - لم يستمر أيضًا لعدة أيام. من ناحية أخرى، في الأمراض المزمنة قد يكون هناك متعة كبيرة من الألم".
أفيكوروس

23 בדצמבר 2020
ח:
כתבת פעם את פירוט היום?
א:
לא, בעצם כן. כשניסיתי להבריא הנטורופתּ ביקש ממני לכתוב במשך שבוע את כל מה שאני אוכלת.
לא הצלחתי לעשות את זה.
זה יותר מלחיץ מלהסתכל במראה.
ח:
כשהייתי מאושפזת בבית חולים קראו לזה יומן אכילה.
הרבה פעמים אני עושה את זה בראש וגם לפני השינה,
אני חושבת על פעולות היום אבל לא רושמת אותן בכתב

28 בנובמבר 2021
ח:
קרנות אייל. אני חושבת לייצר מהן פומיות
עכשיו אני קוראת שבאביב נושרות מהאיילים הקרניים

2 בפברואר 2021
ח:
חשבתי על המיתה שלי, היא קוראת לי בשעות של ארוחת הערב. את מפחדת משיתוק השינה?
א:
קצת מתגעגעת לתחושה הזאת של שיתוק שינה.
יש בה עוצמה. מחזירה לחיים.
ח:
מה בחוויית השיתוק יש בו עוצמה?
א:
החזרה לתפקוד.
הרגע אחרי, כשאת שוב בשליטה.
ח:
מזכיר לי מאוד התנהגות בעת חרדה ויציאה ממנה.
זה קורה לי כל ארוחת ערב.

23 كانون الأول 2020
ح:
هل كتبت يومًا تفاصيل يومياتك؟
أ:
لا, في الواقع نعم. عندما كنت أحاول استعادة العلاج الطبيعي طلب مني أن أكتب لمدة أسبوع كل ما أتناوله. لم أستطع فعل ذلك. إنه أكثر إرهاقًا من النظر في المرآة.
ح:
عندما دخلت المستشفى للعلاج كانت تسمى مفكرة الأكل. في كثير من الأحيان أفعل ذلك في رأسي وحتى قبل النوم، أفكر في أفعال اليوم ولكن لا أسجلها كتابةً

28 تشرين الثاني 2021
ح:
قرون الغزال. أفكر في جعل الفم منهم
الآن قرأت أنه في الربيع تسقط القرون من الغزال

2 شباط 2021
ح:
فكرت في موتي، تقرأ لي في وقت العشاء. أنت تخافين من شلل النوم؟
أ:
يفتقد البعض هذا الشعور بشلل النوم. لديها قوة.
تعيدنا إلى الحياة.
ح:
ما هي القوة التي تتمتع بها تجربة الشلل؟
أ:
العودة إلى الحركة والعمل. في اللحظة التالية، عندما تكون في السيطرة مرة أخرى.
ح:
يذكرني كثيرًا بالسلوك أثناء القلق والخروج منه.
يحدث لي كل عشاء.

11 במרס 2021
ח:
אני מנקה את הראש
ומפעילה את המבט והיד כדי להמשיך ליצור

21 באפריל 2021
ש:
הגוף נכנס לדיאלוג עם הצורות

11 במאי 2021
ש:
היה לי משהו לומר על התשוקה אל מול השבר
נצא לכיוון של תחריט צילומי

29 במאי 2021
א:
״קבר עצבת על חוף הרויטאום חפרתי לשמך
ואתפלל לרפאים ואקרא לך שלש פעמים שם״
שיר העצבת, וירגיליוס

1 ביולי 2021
ש:
להקפיא בערה
לצלם את הרגע של שריפת הדימוי

3 ביולי 2021
ח:
הגעתי עכשיו הביתה ואני מרגישה מן כאב
ועצב עמום כזה

11 آذار 2021
ح:
أصفى رأسي وأقوم بتنشيط نظرتي ويدي
لمواصلة الإبداع

21 نيسان 2021
ش:
يدخل الجسم في حوار مع الأشكال

11 أيار 2021
ش:
كان لدي ما أقوله عن العاطفة في مواجهة الصدع
سنذهب في اتجاه النقش الفوتوغرافي

29 أيار 2021
أ:
"مقبرة حزن على شاطئ رويتوم حفرت من أجل
اسمك وسأصلي من أجل الأشباح وسأناديك هناك
ثلاث مرات" أوبيديوس، قصيدة الحزن
ح:
الحزن هو الغضب بحالة التأنيث (:

1 تموز 2021
ش:
تجمد على النار
التقط لحظة احتراق الصورة

3 تموز 2021
ح:
لقد عدت للتو إلى المنزل وأشعر بنوع من الألم
والحزن البليد

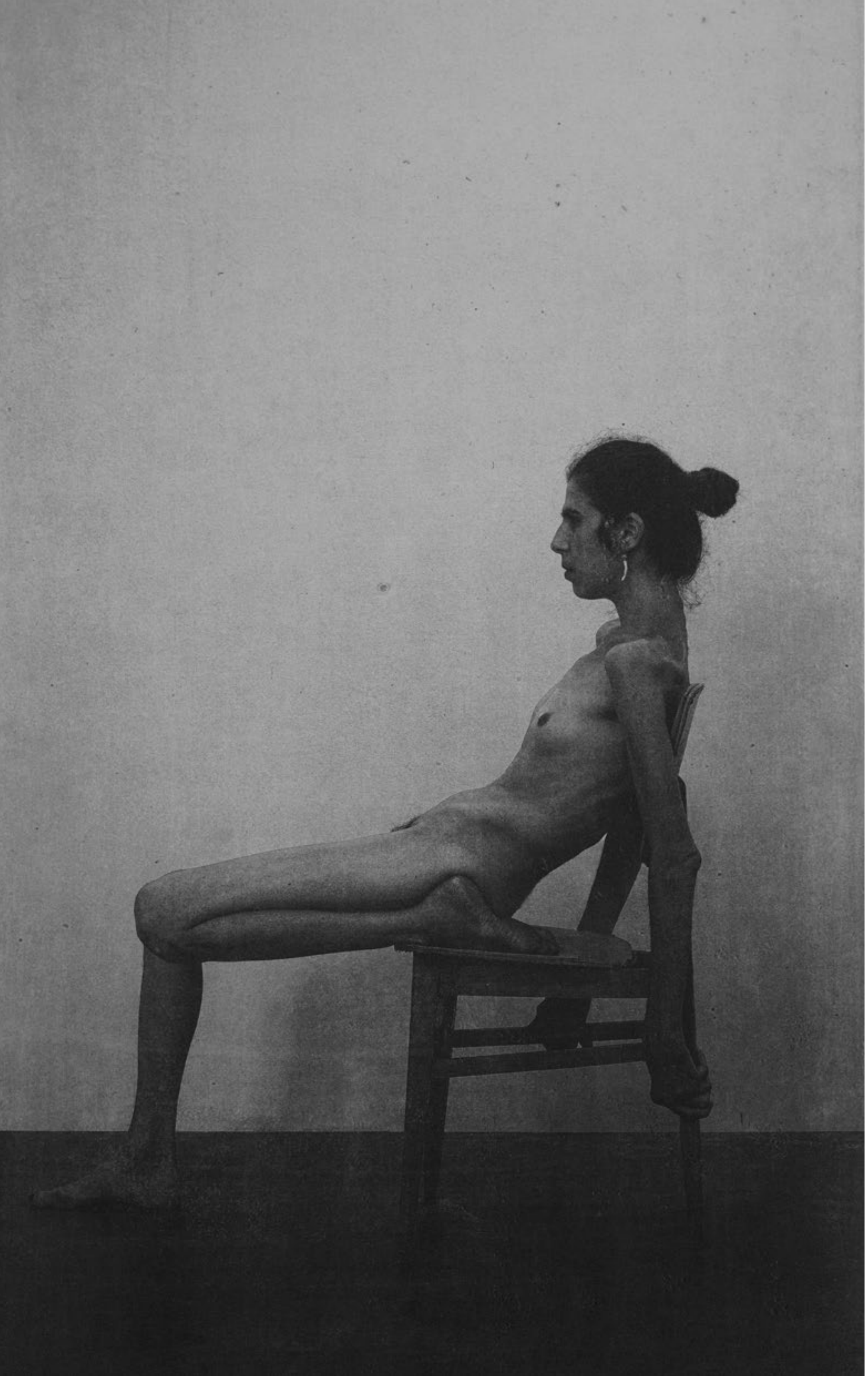

10 באוגוסט 2021
ש:
מתי זה קרה, מה הציל אותך?
א:
הייתי בת חמש
רציתי שקט
רציתי משהו שיכסה את החושים שלי
שלא אשמע ולא אראה
רציתי להיות בוואקום
זרקתי את עצמי לבריכה ולא ידעתי לשחות
וצללתי עמוק-עמוק
זה הרגיש נעים ומלטף וארוך
רגע של הקלה ונשימת רווחה
אבא שלי, שלא ידע לשחות, קפץ למים העמוקים
ושלף אותי החוצה

12 באוגוסט 2021
ש:
התעוררתי ופניי עשב ים

15 באוגוסט 2021
א:
הטקסט שאני כותבת לנו, אני יכולה מה שאני רוצה?
אני יכולה לכתוב את הסיפור של הגוף שלי?
א:
"במעמקים ממשיך המאבק, בין אפיסת הכוחות לבין
החשק להרוג."
מרגריט דיראס
ח:
משפט כואב
אני רוצה להעמיק בו
ש:
נזכרתי שוב בדמות של קארון, החותר שמעביר את
הנשמות לצד השני של הנהר
שנמצא בלימבו שבין החיים למתים

10 آب 2021
ش:
متى حدث هذا، ما الذي أنقذك؟
أ:
كنت في الخامسة من عمري
أردت الهدوء
أردت شيئًا يغطي حواسي
أنني لن أسمع أو أرى
أردت أن أكون في فراغ
ألقيت بنفسي في البركة ولم أستطع السباحة
وغطست بعمق
شعرت بلطف ومداعبة وطويلة
لحظة من الراحة والتنفس جيدًا
قفز والدي، الذي لم يكن قادرًا على السباحة، في
المياه العميقة وأخرجني

12 آب 2021
ش:
استيقظت ووجهي أعشاب بحر

15 آب 2021
أ:
النص الذي أكتبه إلينا، هل يمكنني أن أفعل ما
أريد؟
هل يمكنني كتابة قصة جسدي؟
أ:
"يستمر الصراع في الأعماق، بين الإرهاق والرغبة
في القتل".
مارجريت ديراس
ح:
جملة مؤلمة
أريد الخوض فيها

20 באוגוסט 2021
א:
אני לא ישנה. הפנים שלי התקמטו פתאום. העיניים שלי
פקוחות בלי הפסקה והגוף שלי דרוך. ואימא שלי חלקה
בלי קמטים, השיער שלה משי והעור שלה רך ועדין כאילו
עכשיו נולדה.
ח:
זה גורם לי לחשוב אם גוף דרוך הוא גוף חי ומתעייף
שזוכר.
את חושבת שצלילות קשורה לכאב?
א:
לא
ש:
אולי פחות כואב לה כשאת נמצאת לידה
ח:
מה יעזור לך לכאוב פחות?
א:
לכתוב.
א:
אני נפרדת מאמי.
בקרוב אוסיף את קולה אל המיית המתים.
חמישה ימים חלפו, אני יושבת לצד מיטתה
ומייחלת שתפציע נשימתה האחרונה,
מייחלת לגאולתה.
אני רוצה לחטוף את הכאב שלה לגופי,
להערים על הטבע, על אלוהים.
בילדותי נהגה לריב עם אלוהים.
היא ניסתה להשתנות, והוא המשיך לא להקשיב לה.
היא החליטה להפסיק לדבר איתו, לנתק את הדיאלוג
בבת אחת, להפנות לו עורף. אבל הוא המשיך להטריד
אותה, נגע בה, הזיז לה, לקח לה.
היא שוכבת במיטה מוגבהת במרכז הסלון,
אני שרועה לצידה על המיטה שבנו האחים נשאשיבי.
הנשימות שלה כבדות, ארוכות, מופסקות, מופרעות.
אני סופרת את השניות החולפות בין נשימה לנשימה,
ומחכה. אני חוששת להסיט את המבט.
רק שלא איעלם לה בנשימה האחרונה.

* טקסט מתוך התכתבויות וואטסאפ

ش:
تذكرت شخصية كارون مرة أخرى
المجدف الذي ينقل النفوس إلى الجانب الآخر من
النهر
الموجودة في النسيان بين الأحياء والأموات

20 آب 2021

أ:
انا لست نائمة. فجأة تجعد وجهي. عيناي مفتوحتان بلا توقف وجسدي في حالة تأهب. وأمي ناعمة بدون تجاعيد، وشعرها حريري وبشرتها ناعمة وحساسة وكأنها ولدت للتو.
ح:
يجعلني الأمر أفكر إذا كان الجسد اليقظ هو جسم حي ومتعب يتذكر.
هل تعتقد أن الغوص مرتبط بالألم؟
أ:
لا
ش:
ربما يكون الألم أقل عندما تكون بالقرب منها
ح:
ما الذي سيساعدك على تقليل الألم؟
أ:
الكتابة.
أ:
أقول وداعا لأمي.
سأضيف صوتها قريبًا إلى طنين الموتى.
مرت خمسة أيام وأنا جالسة بجانب سريرها
وتتمنى أن تلتقط أنفاسها الأخيرة،
الشوق إلى خلاصها.
أريد أن أخطف آلامها إلى جسدي،
خداع الطبيعة،
عن الله.

عندما كانت طفلة، كانت تتشاجر مع الله.
حاولت التغيير، واستمر في عدم الاستماع إليها.
قررت التوقف عن الحديث معها،
افصل مربع الحوار مرة واحدة،
أدر ظهره له.
لكنه استمر في مضايقتها، ولمسها، وتحريكها، وأخذها.
هي مستلقية على سرير مرتفع في وسط غرفة الصالون،
أنا مستلقية بجانبها على السرير الذي بناه الأخوين نشاشيبي.
تنفسها ثقيل، طويل، متقطع، مضطرب.
أحسب الثواني التي تمر بين الأنفاس، وانتظر.
أخشى أن أنظر بعيدًا.
فقط حتى لا أختفي في أنفاسها الأخيرة.

* نص من مراسلات **WhatsApp**

רשימת מקורות בסדר הופעתם

1. זלדה, "ואיקץ", **הלא הר הלא אש**, תל אביב,
הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1977.
2. אברהם חלפי, **שירים**, תל אביב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1986-88.
3. יונה וולך, **אור פרא: שירים**, ירושלים, איכות, 1983.
4. פרננדו פסואה, בתוך **עיתון 77** 391, אוקטובר-נובמבר 2016.
5. יהודה עמיחי, "הנרות כבו", **שירי יהודה עמיחי**, כרך ג׳,
ירושלים ותל אביב, הוצאת שוקן, 2003.
6. ביל הרברט, "מגדלור הלילה של יום מפנה הקיץ", **הליקון** 78,
קיץ 2007, תרגום מאנגלית: אמיר אור.
7. ג׳ון קיטס, בתוך **כאן שוכב, מבחר אפיטפים מיוון העתיקה**,
תרגום מיוונית: שמעון בוזגלו, ירושלים: הוצאת אבן חושן, 2015.
8. **אפיקורוס – אִמרות היסוד: על האושר וההנאות האמיתיות**,
תרגום מיוונית: יוסף צ׳ליברזון, תל אביב, נהר ספרים, 2011.
9. וירגיליוס, **אינאיס**, תרגום מלטינית: שלמה דיקמן, בתוך
אובידיוס שירי העצבת: איגרות מחוף הים השחור, תרגום מלטינית:
עמינדב דיקמן, תל אביב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2000.
10. מרגריט דיראס, **אורליה שטיינר**, תרגום מצרפתית: מאיה מיכאלי,
תל אביב, הוצאת רסלינג, 2014.

قام بالترجمة أنور بن باديس

long for her misery to end.
I wish to snatch her pain into my own body,
to trick nature,
trick God.
When I was a kid, she would have fights
with God.
She tried to change, and he kept not listening
She decided to stop talking to him,
cut off the dialogue completely,
turn her back on him.
But he continued to pester her, touching her,
moving things, taking them.
She is lying in an elevated bed in the middle of
the living room.
I am lying next to her on the bed built by the
Nashashibi Brothers.
Her breaths are heavy, long, interrupted.
I count the seconds that pass between breaths
and wait.
I am afraid to look away.
Just not to disappear in her final breath.

* Text taken from WhatsApp correspondence

Source list in order of appearance

1. Zelda, "And I Awaken," *It Is Surely a Mountain, It Is Surely a Fire*, Tel Aviv, HaKibbutz HaMeuhad, 1977 (in Hebrew).
2. Avraham Chalfi, *Poems*, Tel Aviv, HaKibbutz HaMeuhad, 1986-1988 (in Hebrew).
3. Yona Wallach, *Poetry International* 15-16, translated by Linda Stern Zisquit, San Diego University Press, 2010.
4. Yehuda Amichai, "The Candles Went Out," *Poems by Yehuda Amichai* vol 3, Jerusalem and Tel Aviv, Schoken Publishing, 2003 (in Hebrew).
5. Fernando Pessoa, *The Book of Disquiet*, translated by Richard Zenith, London, Penguin, 2002.
6. W.N. Herbert, "A Midsummer Light's Nighthouse," *Bad Shaman Blues*, New Castle, Bloodaxe Book, 2006.
7. John Keats, from *"Here Lies": A selection of Epitaphs from Ancient Greece*, translated by Shimon Bouzaglo, Jerusalem, Even Hoshen, 2015.
8. Epicurus, *Principal Doctrines*, translated by Robert Drew Hicks (accessed 5/10/2021 http://classics.mit.edu/Epicurus/princdoc.html).
9. Virgil, *Aeneid 6*, translated by H. R. Fairclough, Cambridge, Harvard University Press, 1916, 548-549 (accessed 5/10/2021: https://www.theoi.com/Text/VirgilAeneid6.html).
10. Marguerite Duras, *Aurélia Steiner*, Tel Aviv, Resling, 2014, (in Hebrew).

C:
A painful line.
I want to linger in it.
S:
I thought of Charon again.
The ferryman that carries souls to the other side of the river who is in limbo between the living and the dead.

20 August 2021
I:
I don't sleep. My face has become wrinkled all of a sudden. My eyes are constantly open and my body is alert. And my mom is smooth without any wrinkles, her hair is silken and her skin is soft and delicate, like she was just born.
C:
This makes me think whether a tense body is a living body that grows tired and remembers. Do you think lucidness has anything to do with pain?
I:
No
S:
Maybe she is in less pain when you are by her side
C:
What would help you hurt less?
I:
Writing.
I:
I am saying goodbye to my mother.
Soon I will add her voice to the hum
of the dead.
Five days have passed, I sit by her bed
and long for her last breath,

11 March 2021
C:
I clear my mind and use my gaze and hand to keep on making art.

21 April 2021
S:
The body enters a dialogue with the shapes.

11 May 2021
S:
I had something to tell you about passion in the face of calamity.
Let's go for photo etchings.

29 May 2021
I:
"After the ashes fell in and the flame died away, they washed with wine the remnant of thirsty dust, and Corynaeus, gathering the bones, hid them in a brazen urn. He, too, with pure water thrice encircled his comrades and cleansed them, sprinkling light dew from a fruitful olive bough, and spoke the words of farewell."
Virgil

1 July 2021
S:
Freezing a burn.
Capturing the moment of igniting the image.

3 July 2021
C:
I just got home and I feel this dull pain and sadness.

10 August 2021
S:
When did it happen, what saved you?
I:
I was five
I wanted peace
I wanted something that would mask my senses
so that I wouldn't hear or see
I wanted to be in a void
I threw myself into the pool and I didn't know how to swim
and I plummeted really deep
it felt good, and embracing, and long
a moment of relief
my dad, who couldn't swim, jumped into the deep end and pulled me out.

12 August 2021
S:
I awoke, and my face is seaweed

15 August 2021
I:
The text that I am writing for us,
can I write whatever I want?
Can I write the story of my body?
I:
"In the deep, the battle between exhaustion and the urge to kill rages on."
Marguerite Duras

23 December 2020
C:
Did you ever write a breakdown of the day?
I:
No. Wait, actually, yes. When I tried to get better, the naturopath asked me to write down everything I ate in one week. I couldn't do it. It is more stressful than looking in the mirror.
C:
When I was in the hospital, they called it a food diary. I often do that in my head and at bedtime, before I fall asleep, I think of the activities of the day but don't write them down.

28 November 2021
C:
Ram's horns. I am thinking of making cigarette holders out of them. I just read that in the spring the rams shed their horns.

2 February 2021
C:
I was thinking about my death, it calls to me at dinnertime. Are you afraid of sleep paralysis?
I:
In a way, I miss this feeling of sleep paralysis. There's power in it. Revitalization.
C:
In what way is the paralysis experience powerful?
I:
Getting your functions back. The moment right after, when you regain control.
C:
This really reminds me of what it is like during an anxiety attack and after it subsides. Happens to me every dinner.

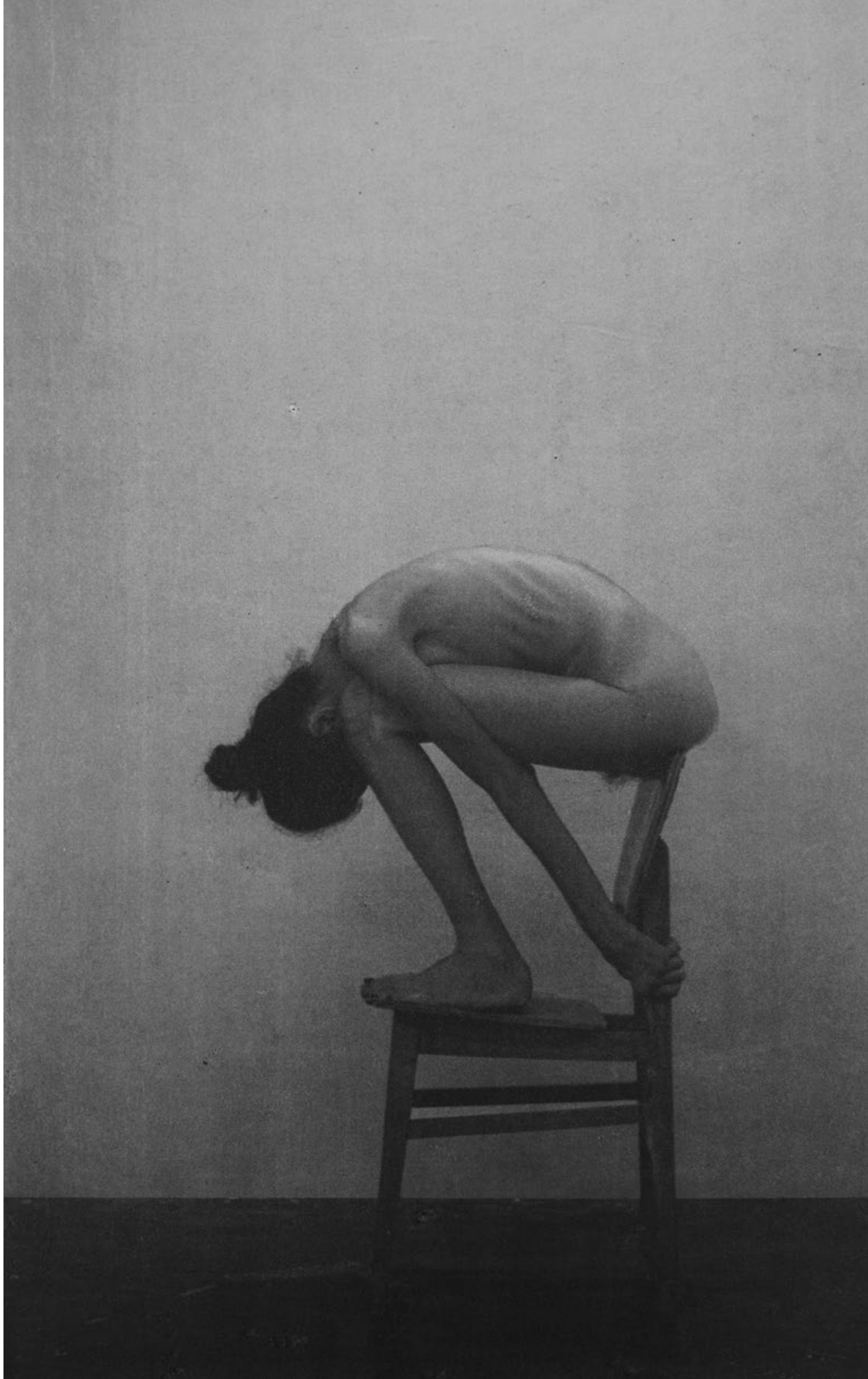

19 March 2018
S:
“The sea does not bring forth in Autumn
like an orchard – it draws back
like a page that’s pinched for turning.
We read in it abeyance, not a swell.”
W.N. Herbert

26 March 2018
I:
Did you visit Rachel?
S:
I prefer Goldberg
I:
Isn’t Goldberg in Jerusalem?
S:
But Tabgha is beautiful
The sun was strong
we gathered reeds, maybe we should do
a geometrical abstract
on porcelain vases.

13 September 2020
I:
I've been thinking about you a lot.
Without even touching on the other aspect of all this – that is planned for the next text – about non-suicide – about the decision to get up every morning and choose life over death every single morning.
C:
My mantra this year was “kill yourself to live,” because there were moments when I was afraid to move.

14 September 2020
S:
This is a piece that came from the sea and reminds me of what you wrote about your father and about how the longing or grieving never go away, time only sands them, smooths the edges, a piece with a broken horizon.

18 September 2020
S:
“Here lies one whose Name was writ in Water”
John Keats (on his headstone)

11 October 2020
S:
Do you know the Surrealists’ game
“exquisite corpse”?

20 November 2020
S:
“Continuous pain does not last long in the body; on the contrary, pain, if extreme, is present a short time, and even that degree of pain which barely outweighs pleasure in the body does not last for many days together. Illnesses of long duration even permit of an excess of pleasure over pain in the body.”
Epicurus

18 December 2017
I:
“My soul is a black whirlpool, a vast vertigo
circling a void, the racing of an infinite ocean
around a hole in nothing.”
Fernando Pessoa

17 December 2017
S:
“To find relief, I entice my blood
with digestion and intercourse,
so it will spread in my gut and my organ
and won’t inflict my head with thoughts.”
Yehuda Amichai

22 December 2017
C:
There is a beautiful phrase from last week’s
opening: *perpetuum mobile*
a machine of perpetual motion.
I have to tell you that texts color my week
it’s like I am in a constant state of acute
identification with them.

11 April 2018
I:
The Goddess of Pain Relief
C:
Today I will try to find a way to reach the
cemetery’s archaeologist.

14 March 2018
S:
I will sleep on it
La nuit porte conseil

Chen Cohen and Shay Zilberman
Days, 2020-2021
Seven photo etchings

24 July 2017
I:
"Beauty pierces the heart like a knife."
Zelda

15 October 2017
S:
"The roads do not have the eyes to see
the depths of their travelers' dreams."
Abraham Chalfi
I:
"My body was wiser than I
its ability to suffer was less than
mine
it said enough
when I said more
my body
my body stopped
when I still went on
my body couldn't
it faltered
and I got up and had to walk away
and my body after me."
Yona Wallach

12 November 2017
S:
The collage taunts reality while masquerading as reality itself.
I was reminded of another incident from my Belgian incarnation in the context of the text you sent.
I:
Look at the Belgian incident. I remember the smell of the forest in Brussels. For me it is laced with love and hate.

Front Crawl

Chen Cohen
Shay Zilberman

ISBN 978-965-7655-27-6
9 789657 655276

סדנאות האמנים
Artists' Studios
מיסודה של הקרן לירושלים

חתירה
חן כהן ושי זילברמן
אוצרת: אילנית קונופני

אוקטובר 2021 – ינואר 2022

ניהול: לי היא שולוב
יועצת אמנותית ואוצרת תכנית
שהות האמן הבין-לאומית:: מעין שלף
רכז פרויקטים: עמוס זלינגר
רכזת תכניות וחינוך: אלכסי בן אבא
רכזת מדיה: אלינה אלכסה
רכז קשרי קהילה: ג׳ודה פקוסה
הפקה: סדנאות האמנים

תערוכה
צביעה: נאסר אקניבי
תלייה והקמה: דניאל אייכנברגר

קטלוג
עיצוב: נועה סגל
טקסט: אילנית קונופני
עריכה עברית: רונית רוזנטל
תרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
תרגום לערבית: אנואר בן באדיס
צילומי קולאז׳: שי בן אפרים
הפקה: סדנאות האמנים

תודות
צוות מרכז גוטסמן לתחריט – קיבוץ כברי;
בית הספר מנשר לאמנות; רע בית מלאכה לצילום;
תומר שאו, שרה וילנר, אנה קוגן וסנדרה ברון

סדנאות האמנים ירושלים נוסדה
הודות לתמיכתה הנדיבה של קרן ג׳ורג׳ וג׳ני בלוך,
קרן ד״ר גאורג וג׳וזי גוגנהיים וקרן אדולף ומרי מיל,
ופועלת בסיוע קרן לויד, באמצעות הקרן לירושלים

מסת״ב: 978-965-7655-27-6
© סדנאות האמנים ירושלים כל הזכויות שמורות, 2021

تجديف
حِن كوهين وشاي زيلبيرمانْ
أَمينة المعرض: إيلانيت كونوفْني

تشرين الأول 2021 – كانون الثاني 2021

الإدارة: ليهي شولوف
المستشارة الفنية وقيِّمة برنامج إقامة
الفنان العالمي: معيانَ شليف
منسق المشروع: عاموس زلينجر
منسق البرامج والتعليم: أليكسي بن آبا
المنسقة الإعلامية: ألينا أليكسا
منسق العلاقات الجماهيرية: جودة فقوسة
الإنتاج: ورش عمل الفنانين

معرض
تجهيز المعرض: دانيال أيشنبرجر

كتالوج
التصميم: نوعا سيجال
النص: إيلانيت كونفوني
التحرير بالعبرية: رونيت روزنطال
الترجمة العبرية: مايا شمعوني
الترجمة الإنجليزية والتحرير: طاليا هالكن
ترجمة عربية: أنور بن باديس أنصار
الصور: حِن كوهين، شاي زيليبرمان، شاي بن افرايم
الإنتاج: وَرش عمل الفنانين

الشكر والتقدير
طاقم مركز جوتسمان، كيبوتس كابري
مدرسة منشار للفنون، ورشة ريع للتصوير
تومر شاو، سارة فيلنر، آنا كوجان وساندرا بارون

ورش عمل الفنانين، تأسست في القدس بفضل
الدعم السخي من مؤسسة جورج وجيني بلوخ،
مؤسسة الدكتور جورج وجوزي غوغنهايم
ومؤسسة أدولف وماري ميل وتعمل
بمساعدة مؤسسة لويد من خلال مؤسسة القدس.

כמתווה שתי וערב מצטלבים תהליכי העבודה של שי זילברמן וחן כהן. וידאו, קולאז׳, תצלום, פסל או בד – העבודות שלהם כרוכות זו בזו, מקיימות מערכת יחסים המבוססת על חליפין והדדיות. מחשבה נכרכת במחשבה, גוף מצטופף בגוף; פרקטיקה של אחת מנוכסת לפרקטיקה של אחר; היא מעבירה לו דימויים, הוא שולח לה מילים וחלומות ולהפך.

הם מלקטים ומוסרים זה לזו מקורות השראה כגון חפצים, ספרים ותצלומים שזנחו אנשים, וגם אבנים, מאובנים, עצמות בעלי חיים ושרידים אחרים שפלט הטבע. זילברמן וכהן שולחים יד מתחת לפני השטח ומתחת לפני העור, מלקטים את הפסולת האנושית – האורבנית והגופנית. הם מצלמים, סורקים, חותכים, מדביקים או תופרים מחדש את החפצים שההיסטוריה הותירה בשכבות התחתונות של היקום, ואת ההפרשות והשיירים שהגוף מעביר ממעמקים החוצה, אל השכבה העילית.

הם מתאמנים יחד, לומדים טכניקות יצירה וסופגים הרגלים. כל פעולה אמנותית ויום-יומית היא פוטנציאל למיצג מתועד ולתצוגה בחלל. יחד הם גם מתאמנים בשחייה בסגנון חתירה. גופם מתארך ונמתח, מגביר את מהירותו כנגד התנגדות המים, חותר קדימה, חותר מתחת, יוצר טרנספורמציות בעצמו ובמה שבא איתו במגע. גופם חשוף מתחת לפני המים ומעליו, נושא מיתולוגיות פרטיות, נע תוך השלמת איברים והטמעה של מחוות ורעיונות שעד כה נכחו בתערוכות היחיד שלהם אך היו סמויים מעין הצופה, וכעת נחשפים כמנגנון יצירה של אמן, אמנית ואוצרת, השרויים בדיאלוג מתמשך לאורך שנים.

אילנית קונופני

על העטיפה, עברית/ערבית:
שי זילברמן
ללא כותרת (אימא), 2021
תבנית גבס, רצועת גומי

שי זילברמן
ללא כותרת, 2021
הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיבי

שי זילברמן
ללא כותרת (עצבת), 2019
גבס, עלים, מרקר

חן כהן ושי זילברמן
ללא כותרת (החותר), 2021
מדיה מעורבת

חן כהן
ללא כותרת (כפיות), 2021
הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיבי

חן כהן
ללא כותרת, 2021
בד

שי זילברמן
ללא כותרת, 2021
הדפסת דיו פיגמנט על נייר ארכיבי

על העטיפה, אנגלית:
חן כהן
המנקות, 2021
וידאו חד-ערוצי, 30 דקות בלופ

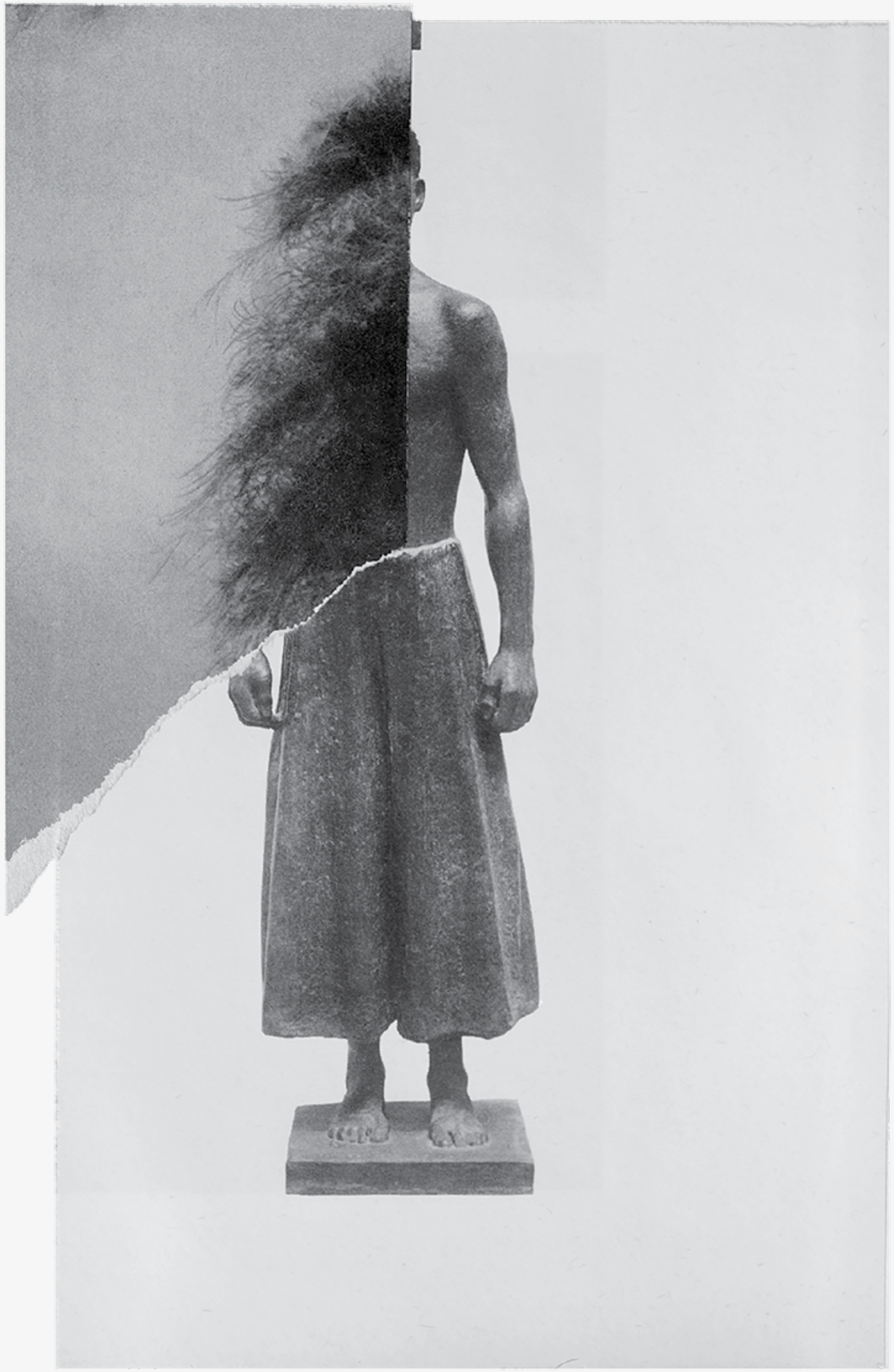

تتقاطع عمليات عمل شاي زيلبرمان وحِن كوهين كمخطط تفصيلي ثنائي. تتشابَك أعمالهم إن كانت فيديو أو كولاج أو تصوير فوتوغرافي أو نحت أو قماش، وتحافظ على علاقة قائمة على التبادل والمعاملة بالمثل. الفكر مرتبط بالفكر، الجسد محشو بالجسد؛ ممارسة المرء مناسبة لممارسة الآخر؛ تنقل له الصور، يرسل كلماتها وأحلامها والعكس.

يجمعان ويعطيان بعضهما البعض مصادر الإلهام مثل الأشياء والكتب والصور الفوتوغرافية التي هجرها الناس، وكذلك الأحجار والحفريات وعظام الحيوانات وغيرها من البقايا المنبعثة من الطبيعة. يصل زيلبرمان وكوهين تحت السطح وتحت الجلد، ويجمعان الفضلات البشرية - الحضرية والمادية. إنهما يصوران ويمسحان ويقطعان ويلصقان أو يعيدان خياطة الأشياء التي تركها التاريخ في الطبقات السفلية من الكون، والإفرازات والبقايا التي ينقلها الجسم من الأعماق إلى الخارج، إلى الطبقة العليا.

يتدربان معًا ويتعلمان التقنيات الإبداعية ويستوعبان العادات. كل عمل هو فني ويومي وهو القدرة على أداء موثق وعرض في الفضاء. يمارسان كذلك معًا السباحة بأسلوب التجديف. يطول جسمهما ويتمددان، ويزيدان من سرعته ضد مقاومة الماء، ويجدفان إلى الأمام، ويجدفان تحته، ويحدثان تحولات في حد ذاتها وفيما يتلامس معها. تتكشف أجسادهما تحت الماء وفوقه، ويحملان أساطير خاصة، ويتحركان أثناء إكمال الأعضاء واستيعاب الإيماءات والأفكار التي كانت موجودة حتى الآن في معارضهما الفردية ولكنها كانت غير مرئية للمشاهد، وهي الآن مكشوفة كآلية إبداعية من قبل الفنان وأمينة المعرض والفنان.

إيلانيت كونوفْني

شاي زيلبرمان
بلا عنوان (أم)، 2021
قالب جبص، شريط مطاطي

شاي زيلبرمان
بدون عنوان، 2021
طباعة الحبر الصبغي على
ورق أرشيفي

شاي زيلبرمان
بدون عنوان (حزن) 2019
الجص والأوراق وعلامة

حِن كوهين وشاي زيلبرمان
بدون عنوان (المجدف)، 2021
وسائل اعلام مختلطة

حِن كوهين
بلا عنوان (ملاعق)، 2021
طباعة الحبر الصبغي على
ورق أرشيفية

حِن كوهين
بدون عنوان، 2021
قماش

شاي زيلبرمان
بدون عنوان، 2021
طباعة الحبر الصبغي على
ورق أرشيفي

حِن كوهين
المَنظفات، 2021
فيديو من قناة واحدة،
30 دقيقة متتالية

In their duo show, artists Shay Zilberman and Chen Cohen cross paths and interweave with one another. Video, collage, photograph, sculpture, or textile – their works are interconnected, bound by a relationship of exchange and reciprocity. Thoughts interlace, body meets body, the practice of one is appropriated into the practice of the other. Trading images and dreams, they imbue their work processes with one another.

They collect and exchange sources of inspiration – discarded objects, books, and photos, but also rocks, fossils, animal bones, and other natural remnants. Zilberman and Cohen reach beneath the surface and under the skin, gathering human waste – both urban and corporeal. They photograph, scan, cut, paste, or sew the objects that history left in the lower strata of the universe, and the secretions and residues that the body carries from the depths out to the uppermost layer.

They train together, teaching one another techniques, soaking up mediums and habits. Each artistic and quotidian action is a potential for a documented performance or a physical display. The two also train together in front crawl swimming. Their bodies stretch and elongate, picking up speed to counter the water resistance, pushing through, pushing against, undermining, generating transformation – in themselves and in everything that comes in contact with them. Exposed beneath and above the water, their bodies carry private mythologies, moving while completing body parts and assimilating gestures and ideas that informed their previous solo shows but remained hidden from view. Now, they are exposed as the creative mechanism of two artists and a curator, who have been engaging in an ongoing years-long conversation.

Ilanit Konopny

Chen Cohen
The Scrubbers, 2021
Single-channel video,
30 min. loop

Shay Zilberman
Untitled, 2021
Pigment print on fine art paper

Chen Cohen
Untitled, 2021
Cloth

Chen Cohen
Untitled (Spoons), 2021
Pigment print on fine art paper

Chen Cohen and
Shay Zilberman
Untitled (Front Crawler), 2021
Mixed media

Shay Zilberman
Untitled (Sorrow), 2019
Plaster, leaves, marker

Shay Zilberman
Untitled, 2021
Pigment print on fine art paper

Shay Zilberman
Untitled (Mother), 2021
Plaster mold, rubber tourniquet

סדנאות האמנים
Artists' Studios
מיסודה של הקרן לירושלים

Front Crawl
Shay Zilberman and Chen Cohen
Curator: Ilanit Konopny

October 2021—January 2022

Director: Lee He Shulov
Artistic advisor and curator of the international residency program: Maayan Sheleff
Project manager: Amos Selinger
Programming and education coordinator: Alexi Ben-Abba
Media coordinator: Alina Alexa
Community coordinator: Joudeh Facouseh
Production: Art Cube Artists' Studios, Jerusalem

Exhibition
Paint: Nasar Kuneibi
Mounting and installation: Daniel Eichenberg

Catalogue
Design: Noa Segal
Text: Ilanit Konopny
Hebrew copyediting: Ronit Rosental
English translation: Maya Shimoni
Arabic translation: Anwar Ben Badis
Collage reproductions: Shay Ben Efraim
Production: Art Cube Artists' Studios, Jerusalem

Acknowledgments
The Gottesman Etching Center - Kibbutz Cabri Minshar School of Art
The Print House
Tomer Shaw, Sara Willner, Ana Kogen, and Sandra Baron

Art Cube Artists' Studios was founded thanks to the generous support of the Georges and Jenny Bloch Foundation, the Dr. Georg and Josi Guggenheim Foundation, and Adolf and Mary Mil Foundation, and operates with the support of the Llyod Foundation through the Jerusalem Foundation

ISBN 978-965-7655-27-6
©All rights reserved, 2021.
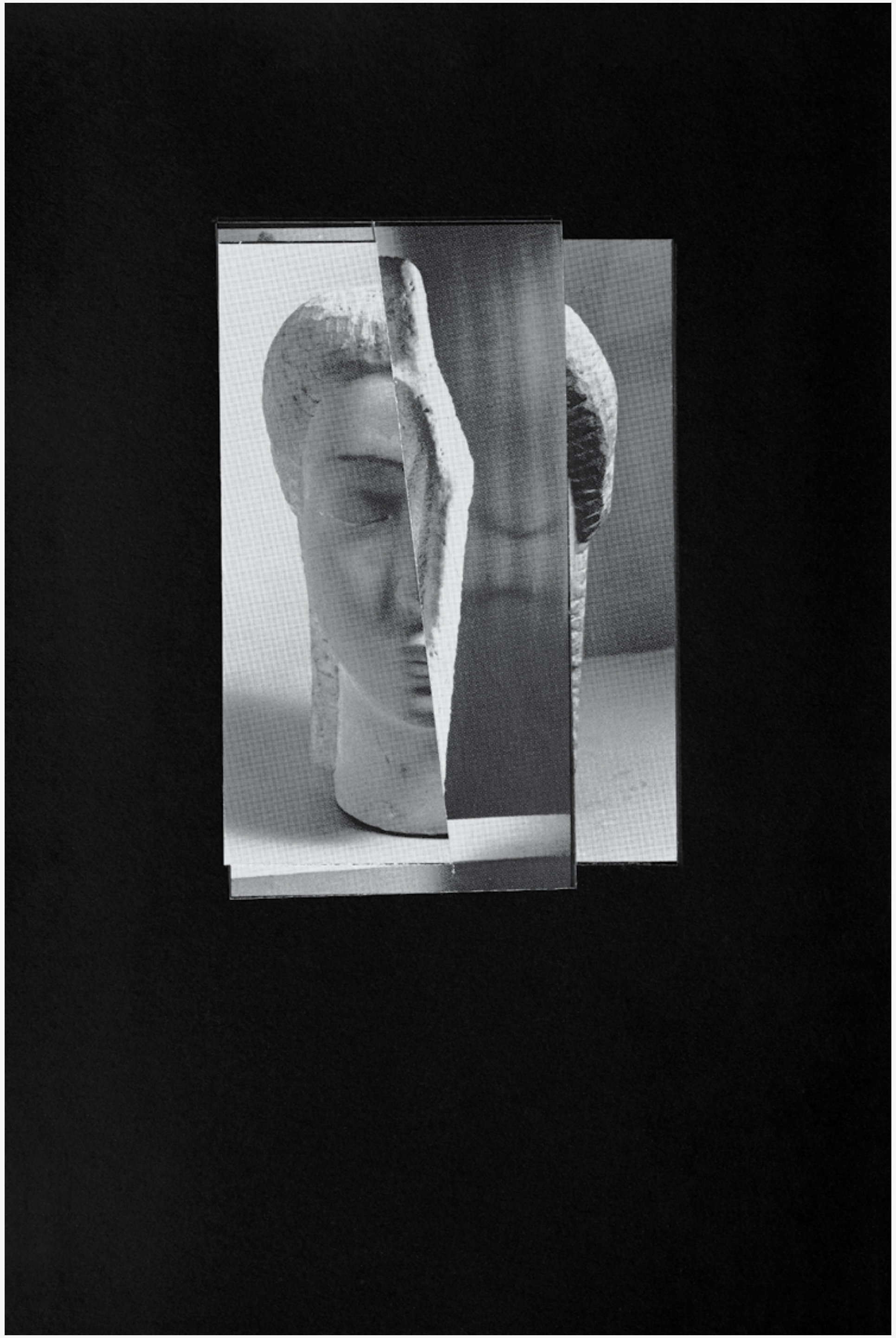
www.artiststudiosjlm.org